

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Hrvatske bratske zajednice 1

Broj: S-DO-156/2022-213
Velika Gorica, 04. siječnja 2024.
KB/KB

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
putem
TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU

Na broj: St-1329/2022

VJEROVNIK: REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava,
OIB 18683136487
zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Velikoj Gorici

DUŽNIK: DIV GRUPA d.o.o., OIB 33890755814, Samobor, Bobovica 10A

ŽALBA
-vjerovnika Republike Hrvatske

protiv rješenja broj: St-1329/2022 od
20. prosinca 2023.

Pobijanim rješenjem broj i datum gornji sud je zaključio predmetni predstečajni postupak po osnovi za zaključenje predstečajnog postupka –rješenju o potvrdi plana restrukturiranja broj St-1329/22 od 16.lipnja 2023.(koje je dopunjeno pravomoćnim rješenjem od 10.srpnja 2023. i ispravljeno pravomoćnim rješenjem od 10.srpnja 2023.) koje je postalo pravomoćno 19.rujna 2023.

Vjerovnik Republika Hrvatska pravovremeno podnosi ovu žalbu jer pobijano rješenje je nezakonito i nepravilno.

Rješenje se pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te bitne povrede odredaba postupka.

Odredba čl. 74.a.st.1. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17 i 36/22) propisuje da će sud donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno. Stavak 2. istog propisuje da dužnik prije zaključenja predstečajnog postupka je dužan namiriti troškove predstečajnog postupka te nesporne dospjele tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje.

Pri donošenju pobijanog rješenja sud je primijenio samo odredbu čl.74.a. st.1 Stečajnog zakona, ali ne i odredbu st.2.istog.

Sud u obrazloženju pobijanog rješenja navodi da je odredba čl.74.a. st.2. SZ-a u suprotnosti s izričitom odredbom stavka 1. istog članka, prema kojoj će sud donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno, te da je sud dužan odnosno da mora donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno,a da je rješenje u ovom predmetu postalo pravomoćno 19.rujna 2023.

Nadalje, sud u obrazloženju navodi da Stečajni zakon ne propisuje posljedice za slučaj da dužnik ne podmiri troškove postupka i nesporne dospjele tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka, a za sporne pruži odgovarajuće osiguranje, pa dalje opisuje načine na koji vjerovnici tražbina koje se navode u st.2. mogu ostvariti i izvan predstečajnog postupka.

Stav suda da čl.74.a.st. 2. SZ-a nije odlučan za donošenje rješenja o zaključenju predstečajnog postupka, jer da za postupanje dužnika u slučaju da isti nije prije zaključenja predstečajnog postupka podmirio troškove postupka i nesporne dospjele tražbine vjerovnika nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka nisu propisane posljedice, žalitelj smatra pogrešnim.

Navedena odredba jasno propisuje da je dužnik prije zaključenja predstečajnog postupka dužan namiriti troškove predstečajnog postupka i nesporne dospjele tražbine vjerovnika nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje.

Slijedom te odredbe sud je prije donošenja pobijanog rješenja trebao zaključkom pozvati dužnika da u određenom roku dostavi sudu podnesak uz odgovarajuću dokumentaciju (dokaze o plaćanju) da je podmirio troškove predstečajnog postupka (nagradu i i troškove povjerenika te naknade Financijskoj agenciji) kao i nesporne dospjele tražbine vjerovnika nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka.

Žalitelju su poznati predstečajni predmeti Naslovnog suda (St-3152/22, St-3/23, St-1267/22) u kojima je prije donošenja rješenja o zaključenju predstečajnog postupka dužnik dokazao da je podmirio troškove predstečajnog postupka (nagradu i troškove povjerenika te naknade Financijskoj agenciji) kao i nesporne dospjele

tražbine nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka. U tim predmetima je sud, uz primjenu odredbe čl.74.st.1 ST-a, utvrdivši činjenicu nastupa pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog postupka, kao relevantnu odredbu za zaključenje predstečajnog postupka cijenio i čl.74.a. st.2. SZ-a, a što žalitelj smatra pravilnim i zakonitim postupanjem.

Žalitelja smatra da sud zbog pogrešnog pravnog pristupa nije utvrdio i ispitao sve bitne činjenice, koje prethode donošenju rješenja o zaključenju postupka, odnosno nije zatražio od dužnika dostavu dokaza na okolnost podmirenja tražbina iz čl.74.a. st.2. SZ-a., zbog čega je činjenično stanje nepotpuno utvrđeno.

Razlozi koje sud navodi za donošenje pobijanog rješenja su proturječni, nejasni zbog čega se pobijano rješenje ne može ni ispitati, čime je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka (čl.354.st.2.toč.11. Zakona o parničnom postupku).

Selektivno tumačenje mjerodavne zakonske odredbe čl.74.a.SZ-a nije prihvatljivo, te isto upućuje na arbitrarnost u tumačenju i primjeni mjerodavnog prava.

Slijedom svega navedenog predlaže se da drugostupanjski sud usvoji ovu žalbu kao osnovanu, ukine pobijano rješenje i vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

ZAMJENICA ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Ksenija Bičak